

Sygn. akt: III U 729/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2014 r. w O.

sprawy z odwołania C. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania C. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 26.06.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 729/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.06.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił C. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

C. S. wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Stwierdził, że jest pod stałą kontrolą neurologa, w lipcu 2013r. leżał w szpitalu na oddziale neurologicznym, przyjmuje leki psychotropowe, które uniemożliwiają mu wykonywanie jakiegokolwiek pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 12.06.2014r. ustaliła, że odwołujący się nie jest niezdolny do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 05.03.2014r. C. S. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Celem ustalenia czy jest on osobą niezdolną do pracy, stopnia niezdolności i daty jej powstania – został skierowany na badanie przez lekarza orzecznika

ZUS, który w orzeczeniu z dnia 09.04.2014r. uznał, że C. S. nie jest niezdolny do pracy. Na skutek sprzeciwu wniesionego przez C. S. jego stan zdrowia był badany przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 12.06.2014r. także ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Wobec powyższego zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił przyznania C. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych i nieskładkowych, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art. 12 ust. 1-3 tejże ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania C. S. zależna była od wykazania przez niego niezdolności do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu psychiatrii i neurologii. Po przeprowadzeniu wywiadu z C. S., jego zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegli rozpoznali u niego: padaczkę dobrze kontrolowaną farmakologicznie, (...) w wywiadzie i zaburzenia lękowe sytuacyjne. Biegli ocenili, że stwierdzone u odwołującego schorzenia nie powodują niezdolności do pracy. Przy czym biegli wskazali, że odwołujący ma przeciwwskazania do wykonywania pracy na wysokości, przy zbiornikach wodnych, urządzeniach będących pod napięciem oraz ma zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych.

W uzasadnieniu opinii stwierdzili, że odwołujący od czasu postawienia rozpoznania padaczki nie wymagał pobytu w Oddziale Neurologii, nie wymagał również fachowej pomocy medycznej w ramach pomocy doraźnej na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym czy przez Zespół Pogotowia (...). W badaniu neurologicznym biegli nie stwierdzili ogniskowego uszkodzenia (...). W badaniu psychiatrycznym bez wyraźnych zaburzeń funkcji poznawczych, bez zaburzeń nastroju. Biegli stwierdzili, że odwołujący zgłasza skargi na objawy lękowe o charakterze sytuacyjnym, nerwicowym. Reasumując biegli stwierdzili, że nie widzą przeciwwskazań do pracy zarobkowej zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami odwołującego (k.15-18).

Żadna ze stron postępowania nie wniosła zastrzeżeń do tak brzmiącej opinii. Przy czym odwołujący na rozprawie z dnia 18.11.2014r. oświadczył, że nie zgadza się z rozpoznaniem u niego problemu z alkoholem. Natomiast zgodził się z rozpoznaniem pozostałych chorób. Z jego zeznań wynika, że dnia 25.07.2013r. upadł i po tym pojawiła się u niego padaczka. Trafił do szpitala, gdzie rozpoznano, iż jest to padaczka pourazowa. Po tym rozpoznaniu przepisano mu leki, dzięki którym napady padaczki są rzadsze i mają łagodniejszy przebieg.

Odwołujący nie złożył wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej lub wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego.

Sąd uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie jest wystarczający do rozstrzygnięcia sprawy.

Przy rozstrzygnięciu tej sprawy Sąd miał na uwadze, że w wyroku z dnia 03.02.2010r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd musi zwrócić się do biegłego, jeśli dojdzie do przekonania, że okoliczność mająca istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy może zostać wyjaśniona tylko w wyniku wykorzystania wiedzy osób mających specjalne

wiadomości. W takim przypadku dowód z opinii biegłego z uwagi na składnik wiadomości specjalnych jest dowodem tego rodzaju, że nie może być zastąpiony inną czynnością dowodową ani wnioskowaniem na podstawie innych ustalonych faktów (II PK 192/09, LEX nr 584735). Natomiast w wyroku z dnia 03.11.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd nie może samodzielnie dokonać ustalenia dotyczącego stanu zdrowia i stopnia naruszenia sprawności organizmu pod kątem zachowania lub braku zdolności do pracy. Ograniczenie samodzielności sądu w zakresie dokonywania ustaleń wymagających wiadomości specjalnych, wynikające z art. 278 § 1 k.p.c. obejmuje również ocenę wzajemnego powiązania ustalonych schorzeń i skutków tych relacji oraz stosowanych procedur leczniczych dla ustalenia przesłanki całkowitej niezdolności do pracy (I UK 138/09, LEX nr 570122). Nadto w wyroku z dnia 03.09.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że gdy sprawa wymaga wiadomości specjalnych, to sąd nie może rozstrzygać wbrew opinii biegłych (II UK 30/09, LEX nr 537018).

W niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych specjalizujących się w chorobach, na które cierpi odwołujący. W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Wnioski biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych oraz w toku postępowania przed Sądem. Wydane przez biegłych opinie poparte zostały logiczną argumentacją, biegli jednoznacznie wskazali występujące u C. S. schorzenia, których stopień i nasilenie nie spowodowały jednak niezdolności do pracy. Wobec powyższego subiektywne przekonanie C. S., że jest on niezdolny do pracy, nie znalazło potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Odnosząc się do zarzutu odwołującego sformułowanego na rozprawie, że biegli rozpoznali u niego uzależnienie od alkoholu, podnieść należy, że biegli wyraźnie zaznaczyli w opinii, że takiego rozpoznania dokonali w oparciu o wywiad z odwołującym. Z opinii wynika, że odwołujący przyznał się do ciągów alkoholowych trwających 2-3 tygodnie, po których następowała wielomiesięczna absencja. Przy czym wskazał, że od lipca 2014r. zachowuje absencję od alkoholu. Zatem to sam odwołujący wskazał na problem z uzależnieniem i jedynie na podstawie wywiadu uzyskanego od niego biegli takiego rozpoznania dokonali. Niezależnie od sprzeciwu w tym zakresie odwołującego podnieść należy, że rozpoznanie takie w żaden sposób nie wpływa negatywnie na ocenę stanu zdrowia odwołującego w kontekście ubiegania się przez niego o prawo do renty, albowiem wynika z tego jedynie, że istnieje dodatkowa choroba, która musi być wzięta pod uwagę przy ocenie jego stanu zdrowia.

Sąd uznał też, że należy także podzielić ocenę biegłych, iż padaczka nie powoduje u odwołującego niezdolności do pracy. Z ich opinii wynika bowiem, że padaczka jest aktualnie dobrze kontrolowana farmakologicznie. Odwołujący także przyznał, że po zdiagnozowaniu padaczki i przepisaniu mu leków – napady są rzadsze i mają mniejsze natężenie. Z opinii biegłych wynika, że od czasu postawienia rozpoznania padaczki odwołujący nie wymagał pobytu w Oddziale Neurologii, nie wymagał również fachowej pomocy medycznej w ramach pomocy doraźnej na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym czy przez Zespół Pogotowia (...). Odwołujący powołuje się na to, że jest pod stałą opieką poradni neurologicznej. Należy jednak mieć na uwadze, że wizyty w tej poradni nie są zbyt częste. Odwołujący był na takiej wizycie w lipcu 2014r., kolejną miał wyznaczoną dopiero na październik 2014r. To wszystko świadczy o tym, iż padaczka jest dobrze kontrolowana u odwołującego, a co za tym idzie – nie powoduje u niego niezdolności do pracy, gdyż nie eliminuje go z rynku pracy.

Odwołujący ma zaledwie 43 lata. Ma podstawowe wykształcenie. Ostatnio pracował jako konserwator w szkołach, wcześniej był pracownikiem budowlanym, pracownikiem gospodarczym. Zatem żaden z wykonywanych przez niego dotychczas zawodów nie wymagał pracy, która zgodnie z opinią biegłych jest przeciwwskazana dla odwołującego. Wobec powyższego w ocenie Sądu odwołujący nie wykazał w tym postępowaniu, aby utracił w znacznym stopniu zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji albo aby utracił zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Z tych względów Sąd Okręgowy działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie C. S..